

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

19 noiembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Liliana Catan,

examinînd, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 24 aprilie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 iulie 2014, declarat de inculpatul

Ninevschi Pavel Pavel, născut la 22 decembrie 1987 în or. Vulcănești, locuitor al or. Fălești, str. Ștefan cel Mare 2, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale;

în instanța de fond:

Termenul de examinare a cauzei

14 ianuarie – 24 aprilie 2014,

în instanța de apel:

26 mai – 03 iulie 2014,

în instanța de recurs:

25 august – 19 noiembrie 2014;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 24 aprilie 2014, cauza fiind judecată conform prescripțiilor din art. 364/1 Cod de procedură penală, Ninevschi Pavel a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b) și f) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începînd cu 27 decembrie 2013.

Acțiunea civilă înaintată de I. Cojocari a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța civilă.

2. Instanța de fond a constatat că la 07.01.2013, orele 23.00-24.00, Ninevschi P., prin înțelegere prealabilă și de comun acord cu o altă persoană, aflîndu-se la intersecția str. Alexandru cel Bun și str. Tighina, mun. Chișinău, avînd scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, în timp ce Igor Cojocari a refuzat benevol de a-i da scurta, Savițchi Ivan l-a îmbrîncit, iar în momentul căderii, l-a dezbrăcat de scurta de iarnă - 500 lei, iar Ninevschi Pavel l-a descălțat forțat de adidași - 250 lei, cauzînd părții vătămate o daună considerabilă, în sumă totală de 750 lei.

Instanța a reținut că inculpatul a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, recunoscînd pe deplin vina în săvîrșirea infracțiunii incriminate.

Deoarece probele administrate pe dosar dovedesc integral vina inculpatului,

acțiunile lui au fost încadrate în baza art. 187 alin. (2) lit. b) și f) Cod penal, ca jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită de două persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 75 Cod penal, că inculpatul a săvârșit o infracțiune gravă, că antecedentul penal este stins, că a recunoscut pe deplin vina și s-a căit sincer în cele comise, că este căsătorit și are la întreținere un copil minor, concluzionând rațional de aplicat față de inculpat pedeapsa sub formă de închisoare în limitele fixate de art. 187 alin. (2) Cod penal, ținând cont de prevederile alin. 8 art. 364/1 Cod de procedură penală - reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de Lege în cazul pedepsei cu închisoarea, fiindu-i stabilită o pedeapsă în formă de închisoare pe un termen de 2 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis, deoarece corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă numai prin izolare de societate.

3. Inculpatul a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, neprivativă de libertate.

Apelantul a invocat că a recunoscut pe deplin vina, nu s-a eschivat de la organul de urmărire penală, s-a căit sincer de cele comise, are la întreținere un copil minor, astfel instanța neîntemeiat nu a aplicat față de el prevederile art. 79 Cod penal.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 iulie 2014, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor articolelor 7, 61, 75 Cod penal, astfel pedeapsa este în limitele legii.

Instanța motivat a stabilit categoria și măsura de pedeapsă, relevând în cuprinsul sentinței circumstanțele cauzei, persoana inculpatului, categoria infracțiunii săvârșite, și, în așa mod, corect a aplicat pedeapsa cu închisoare. Potrivit art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul a beneficiat de reducerea cu o treime a pedepsei din minimul sancțiunii prevăzute de lege.

În atare situație, nu există temei legal pentru aplicarea pedepsei mai blânde decât cea prevăzută de lege sau condamnarea cu suspendarea condiționat a pedepsei, deoarece în cauză nu există circumstanțe excepționale sau altele care ar justifică aplicarea prevederilor articolelor 79 și 90 Cod penal.

5. Inculpatul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, neprivativă de libertate.

Recurentul a relevat că instanțele nu a ținut cont că el a recunoscut vina și s-a căit sincer de cele comise, are la întreținere un copil minor, are loc de trai și este angajat în câmpul muncii.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiurile când că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect și cu referire la argumentele din recursul inculpatului, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept (*pct. 5 din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2 și 4 din prezenta decizie, denotă că instanțele de fond și de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind aplicarea pedepsei inculpatului în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal și art. 364/1 Cod de procedură penală, conform căror persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Deci pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale.

Mai mult, se observă că recursul declarat este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului (*pct. 5 din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune inculpatul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu este un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură și, astfel, invocarea doar acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice suport legal.

Circumstanțele enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că i-au aplicat o pedeapsă individualizată conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Ninevschi Pavel Pavel împotriva sentinței Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 24 aprilie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 iulie 2014, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 10 decembrie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan